

něž od tohoto oboru podnikání. Bylo by skutečně zejména mladým právníkům velmi prospěšné, kdyby se snažili osvojit si vědomosti i z oboru soukromého pojišťovnictví a svoje vzdělání a znalosti po této stránce doplnili, neboť v pojišťovnách je vskutku nedostatek odborně školených sil, jež by zejména přicházely v úvahu pro vedoucí místa. Právníků pak, kteří by současně absolvovali studia matematicko-pojistná, je v oboru soukromého pojišťovnictví naprostý nedostatek. Stojí proto za uvážanou, aby dnes, kdy tolik mladých absolvovaných právníků marně hledá přiměřené zaměstnání, obrátili právníci svou pozornost také k tomuto oboru podnikání a snažili se v pojišťovnách, ve kterých není dosud dost právnícky kvalifikovaných sil, hledati existenci. lk.

MIMOŘÁDNÉ ZASEDÁNÍ RADY SPOLEČNOSTI NÁRODŮ v prosinci 1934 mělo na programu věc mimořádného významu: jihoslovanskou notu ze dne 22. listopadu, upozorňující Radu podle článku 11., odstavec 2. Úmluvy o společnosti národů na spoluvinu maďarských úřadů na teroristické činnosti některých jihoslovanských elementů na maďarském území, čímž byl umožněn marseilleský atentát, při kterém přišel o život jihoslovanský král Alexander I. a francouzský ministr zahraničních věcí Barthou. V této notě bylo konstatováno, že je nutné, aby odpovědnost provinivšího se státu byla uvedena ve známost a konečně dána na přetřes otázka některých nepřipustných metod v podobě masového výcviku profesionálních zločinců na území cizího státu. K jihoslovanské stížnosti se plně připojilo Československo a Rumunsko. Výsledkem těchto kroků je resoluce Rady, vydaná v noci dne 11. prosince. V ní Rada společnosti národů odsuzuje zločin spáchaný marseillským atentátem a žádá potrestání vinníků připomínajíc, že každý stát je povinen nepodporovati, předejiti a potříti na svém území teroristickou činnost s politickým účelem a zjišťujíc, že Maďarsko dosud Jihoslavii nedalo dosti učinění, ač některé maďarské úřady měly odpovědnost při nejmenším z opomenutí u příležitosti činů souvisejících s marseillským atentátem.

Za takovýchto okolností byla v Ženevě projednávána a rozhodnuta v zásadě otázka státní odpovědnosti za činy nebo opomenutí nižších úřadů státních. Ačkoliv klasická nauka mezinárodního práva tuto odpovědnost vždycky v zásadě uznávala, bližšího propracování se dostalo této věci teprve v literatuře XX. století,* v níž se již mluví o deliktech v oboru mezinárodního práva. Od panující teorie, hlásající odpovědnost státu při *zavinění*, odlišují se částečně výsledky studií hlavních badatelů v tomto oboru: Anzilottiho (Teoria generale della responsabilità), který uznává pouze odpovědnost za skutečný výsledek a Struppa (Das völkerrechtliche Delikt), jenž dovozuje při komisivních deliktech odpovědnost za výsledek, při omisivních za zavinění. O mezinárodním deliktu pak se mluví, porušil-li stát mezinárodní právo se vztahem k určitému jinému státu (nebo jinému subjektu mezinárodního práva). Tyto teoretické rozdíly nepadaly valně na váhu u jihoslovanské stížnosti, která uplatňovala státní zodpovědnost jak za skutečný výsledek deliktu tak za zavinění bez ohledu na tento výsledek. Jelikož potrestání odpovědného státu je za dnešního stavu mezinárodního práva vyloučeno a povaha deliktu nepřipouštěla navrácení v předešlý stav, omezila se Rada aplanujíc věc ve své funkci politického orgánu a nikoli jako soud na to, že uložila Maďarsku potrestání vinníků, které se však provede mimo okruh mezinárodního práva.

O všeobecné úpravě potírání mezinárodního terorismu bude jednáno v Radě později. —ý.

SLAVNOSTNÍ PROMOCI za přítomnosti zástupce p. presidenta republiky byl na doktora veškerých práv promován dne 5. prosince 1934 na právnické fakultě Masarykovy university v Brně Dr. *Josef Kepřt*. Byla to jednak první slavnostní promoce, k níž se dostavil osobně zástupce presidenta republiky, jednak první slavnostní promoce v novém auditoriu